

Висновки

Соціально-педагогічний аналіз свідчить, що проблема сталого розвитку університетської системи освіти як спеціальна наукова проблема у педагогічній науці не ставилась. Однак рішення окремих аспектів, складових цієї наукової проблеми, що набуває риси міждисциплінарності, знайшло відображення у філософських, психологічних, педагогічних, політологічних, соціально-економічних та екологічних дослідженнях:

- багатоплановий принцип неперервної професійної освіти, концепція “неперервної освіти”, яка запропонована П. Ленграндом у 1965 році на форумі ЮНЕСКО;

- концепція “освіта для всіх: виконання наших загальних обов’язань” як всеохоплююча мета урядів для забезпечення більш високої якості та справедливості, ефективного використання ресурсів для цілей освіти, що запропонована у 2000 році на форумі ЮНЕСКО;

- концептуальне положення “про створення освітнього простору” в регіональному аспекті як можливе співробітництво за умови поєднання взаємних інтересів;

- “нова парадигма розвитку, основою якої є культура миру і здоровий сталий розвиток, врахування потреб та потенціалу особистості”;

- визначення дефініції “розвиток” як “стрижневе поняття педагогічної науки... у постіндустріальному суспільстві”;

- ідея про “індивідуально зорієнтоване виховання” та разом з положенням індивідуалізації професійно-педагогічної підготовки вчителя є провідними принципами концепції сталого розвитку особистості;

- основоположний принцип “виховання власної гідності як пріоритет демократизації і гуманізації освіти – це єдиний шлях до нового гідного життя і людини, і держави”;

- найефективніший спосіб досягнення рівноваги – це “пряме спілкування із радикальними світоглядами, але обов’язково за умови відкритості для істини та добра” при навчанні студентів різних національностей разом;

- концепція “сталих індивідуальних рис особистості”;
- найважливіші компоненти “культурного, соціально-економічного та екологічного сталого розвитку людини, співтовариств і націй” в сучасних умовах – це вища освіта та наукові дослідження;
- взаємозв’язок “освіти з концепцією стійкого розвитку” відмічають провідні філософи, економісти та політологи;
- концепція фундаменталізації освіти як елементу “випереджаючої” освіти – фундаментальна основа переходу до сталого розвитку;
- проблеми сталості університету як здатність закладу зберегти та покращити результати, які були досягнуті за рахунок зовнішньої підтримки після її закінчення.

Проведений огляд наукової літератури, що присвячена та характеризує існуючі проблеми у життєдіяльності університетської системи освіти, дозволяє визначити як основні тенденції її розвитку, так і найвагомішу з висвітлених проблем. Це фундаментальна проблема розвитку університетської системи освіти. Інноваційний характер цього розвитку повинен адекватно відповідати сучасній концепції сталого розвитку суспільства та в цілому цивілізації.

Місце даного дослідження у сфері невизначених питань полягає у розробці теоретичних положень сталого розвитку інноваційної університетської системи освіти з концепцією, що на рівні ідей визначає можливість сталого розвитку через систему принципів організаційно-педагогічного устрою та забезпечення, і організаційно-педагогічними моделями, що конкретизують та доповнюють конкуренцію через систему взаємозв’язаних компонентів університетської освіти, у встановленні паритету та умов дотримання балансу інтересів, цінностей між, з одного боку, Європейським вибором – стабільністю та культурою миру та, з другого боку, Американським вибором – продуктивністю та ефективністю для досягнення ефекту синергії між економічним ростом та соціальним розвитком.

Таким чином, визначено необхідність проведення дослідження та пріоритет української педагогічної науки у формулюванні та розв’язанні наукової проблеми сталого розвитку інноваційної університетської системи освіти в інтересах та для освітнього забезпечення сталого розвитку суспільства.